

Publicerad 2014-11-01 15:54 av Connie

Egen bild. Tack till Tommy M som gav tips på hur jag kunde utforma texten på bästa sätt!

Önskar alla en skön Allahelgonahelg

Kyrkogårdens känslamma öga följer mig, fyller mig med vemod. Viskningar och rop svävar under trädens kronor och studsar vidare mot himlens välvda tak. Du är nära en dag som denna.

Jag tror mig höra dina andetag och steg bakom mig, men när jag vänder mig om finns du inte där. Endast gravlyktornas gula ljus letar sig fram genom träden. En osynlig vind fläktar i tystnaden.

Förundrad känner jag hur de dödas röster fyller luften. Lösgör sig, svävar, blåser obemärkt ut över kyrkogården. När jag sluter ögonen tycks vinden sakta lyfta mig, likt ett ofantligt segel.

Gravlyktornas varma strålar får gravstenarnas budskap att ordlöst flamma upp. Kanske hör du änglarna sjunga. Andedräkten den dräkt som inte tynger, livets dräkt ändå. Den enda vi riktigt äger, har du lämnat vid frihetens tröskel.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Connie med Poeter.se id #17202 innehar upphovsrätten